

OLGA RUSNÁKOVÁ

ZACHUMLEJ SE, POHÁDKA ZAČÍNÁ

ILUSTROVALA DAGMAR CHLÁDKOVÁ

Zachumlej se, pohádka začíná

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.pointa.cz
www.albatrosmedia.cz

● ■ **pointa**

Olga Rusnáková
Zachumlej se, pohádka začíná – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2023

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

● — pointa

Copyright © Olga Rusnáková, 2023
Ilustrace © Dagmar Chládková, 2023
ISBN tištěné verze 978-80-7650-951-1
ISBN e-knihy 978-80-7691-101-7 (1. zveřejnění, 2023) (ePDF)

OLGA RUSNÁKOVÁ

ZACHUMLEJ SE, POHÁDKA ZAČÍNÁ

ILUSTROVALA DAGMAR CHLÁDKOVÁ

*Andrejce a Júlince
a všem dětem na této planetě*

OBSAH

[illegible]

Jsme dvě nerozlučné kamarádky Dobrovolnice a Doopravdice. Každý večer tiše usedáme na kraj postýlky a zvědavě nakukujeme do knížky plné pohádek. To abychom věděly, jaký příběh se dnes bude číst. A kdo ví? Na konci možná přijde náš čas. Čas krásného sdílení, čas otázek a odpovědí.

DOBROVOLNICE

Já jsem Dobrovolnice. Mám velkou radost, když si velcí po přečtení pohádky ještě chvíličku povídají s těmi malými. Na konci každé pohádky pokládám otázky a pak tiše poslouchám vaše krásné odpovědi. Vždy mě zahřejí u srdce. A co mám ráda? Zachumlání do modro-červeného povlečení, kakao a teplý loupák. A vás, děti.

DOOPRAVDICE

Já jsem Doopravdice. Miluji dětský svět a fakta. Moc ráda vyhledávám k pohádkovým příběhům další zajímavosti. Nebojím se zeptat zkušenějších, zapátrat v encyklopediích nebo vyzvědět nějakou zajímavost od svých kamarádů. A co zbožňuju? Boloňské špagety, táboráky, upřímný smích a žárovky. A vás, děti.

PŘÍBĚH PRVNÍ

POŠŤÁK EDA

Milé děti, dnes vám budu vyprávět příběh o pošťáku Edovi, který se snažil, tak jako každý správný pošťák, doručit všechna psaní těm, kterým patří. Ale někdy to nebylo vůbec jednoduché. Tak se zachumlejte do peřinek, pohádka právě začíná.

Trrrrrrrrrrrrr. V malém pokoji, kde každé ráno sluníčko klepalo paprskem na okenní sklo, zazvonil budík. Budík byl přesný jako hodiny, na to on si náramně potrpěl, protože věděl, že má velmi důležitý úkol. Každé ráno totiž budil pošťáka Edu.

Pošťák Eda byl ten nejhodnější a nejmilejší pošťák, jakého jste kdy poznaly. Po zazvonění budíku vyskočil z postele, otevřel okno a udělal deset dřepů, aby se mu dobře šlapalo na kouzelném kole. Kolo mu věnoval jeho dědeček, který, když ještě žil, byl také pošťák. Právě dědeček dal Edovi několik cenných rad na začátku jeho pošťácké cesty.

„Chlapče, teď dobře poslouchej. Máš opravdu krásnou práci, nenosíš lidem jenom dopisy. Víš, dopis může být plný krásných slov o tom, jak má někdo někoho rád, ale může být i plný bolesti a ošklivých slov. Podívej se do krabičky a uvidíš, co najdeš.“

V krabičce tenkrát Eda našel krásnou dřevěnou pečeť. Na pečeti byla vyobrazena malá obálka. V krabičce byl také přiložen polštářek naplněný neviditelnou barvou.

„Věř tomu, nebo ne, ale ta pečeť je kouzelná,“ pokračoval dědeček. *„Je pravda, že si budeš muset každé ráno trochu přivstat, ale stojí to za to. Když pečeť otiskneš na každou obálku, i ten nejošklivější dopis*